

خطاب به پارلمان درباره انتخابات

ادموند برک

خطاب به پارلمان درباره انتخابات

ادموند برک

توانا
TAVANA

آموزشکده آنلاین
برای جامعه مدنی ایران

e-collaborative

for civic education

آموزشکده آنلایین
برای جامعه مدنی ایران

<http://www.tavaana.org>

پروژه

e-collaborative
for civic education

<http://www.eciviced.org>

خطاب به پارلمان درباره انتخابات

Letter to the Sheriffs of Bristol

ناشر: E-Collaborative for Civic Education

نویسنده: ادموند برک (Edmund Burke)

نقاشی روی جلد: ادموند برک اثر James Northcote

ترجمه: آموزشکده توانا (آموزشکده الکترونیکی برای جامعه مدنی ایران)

© E-Collaborative for Civic Education 2018

e-collaborative for civic education

ECCE (E-Collaborative Civic Education) یک سازمان غیرانتفاعی در ایالات متحده آمریکا، تحت 501c3 است که از فن آوری اطلاعات و ارتباطات برای آموزش و ارتقای سطح شهروندی و زندگی سیاسی دموکراتیک استفاده می کند.

ما به عنوان بنیانگذاران و مدیران این سازمان اشتیاق عمیق مشترکی داریم که شکل دهنده ایده های جوامع باز است. همچنین برای ما، شهروند، دانش شهروندی، مسئولیت و وظیفه شهروندی یک فرد در محافظت از جامعه سیاسی دموکراتیک پایه و اساس کار است؛ همان طور که حقوق عام بشر که هر شهروندی باید از آن ها برخوردار باشد، اساسی و بنیادی هستند. ECCE دموکراسی را تنها نظام سیاسی قادر به تأمین طیف کاملی از آزادی های شهروندی و سیاسی برای تک تک شهروندان و امنیت برابری و عدالت می داند. ما دموکراسی را مجموعه ای از ارزش ها، نهادها و فرایندها می دانیم که مبشر صلح، توسعه، تحمل و مدارا، تکررگویی و جوامعی شایسته سالار است که به کرامت انسانی و دستاوردهای انسانی ارجح می گذارند.

ما پروژه اصلی ECCE یعنی «آموزشکده توانا: آموزشکده مجازی برای جامعه مدنی ایران» را در سال ۲۰۱۰ تأسیس کردیم. آموزشکده توانا در ارایه منابع و آموزش در دنیای مجازی در ایران، یک نهاد پیشرو است. توانا با ارایه دوره های آموزشی زنده در حین حفظ امنیت و با ناشناس ماندن دانشجویان، به یک جامعه آموزشی قابل اعتماد برای دانشجویان در سراسر کشور تبدیل شده است. این دروس در موضوعاتی متنوع مانند نهادهای دموکراتیک، امنیت دیجیتال، حقوق زنان، وب نویسی، جدایی دین و دولت و توانایی های رهبری ارایه می شوند. آموزشکده توانا آموزش زنده دروس و سمینارهای مجازی را با برنامه هایی مثل مطالعات موردی در جنبش های اجتماعی و گذارهای دموکراتیک، مصاحبه با فعالان و روشنفکران، دستورالعمل های خودآموز، کتابخانه مطالب توصیفی، ابزارهای کمکی و راهنمایی برای آموزشگران ایرانی و حمایت مداوم و ارایه مشاوره آموزشی برای دانشجویان تکمیل کرده است.

تلاش ما برای توسعه توانایی های آموزشکده توانا متوجه گردآوردن بهترین متفکران ایرانی و صداهای حذف شده است. به همین ترتیب، به دنبال انتشار و ارتقای آثار مکتوب روشنفکران ایرانی هستیم که ایده های آنان در جمهوری اسلامی ممنوع شده است.

یکی از نقاط تمرکز تلاش توانا، ترجمه متون کلاسیک دموکراسی و مقالات معاصر در این باره و نیز ترجمه آثار مرتبط با جامعه مدنی، حقوق بشر، حاکمیت قانون، روزنامه نگاری، کنشگری و فن آوری اطلاعات و ارتباطات است. امید ما این است که این متون بتواند سهمی در غنای فردی هموطنان ایرانی و بساختن نهادهای دموکراتیک و جامعه ای باز در ایران داشته باشد.

سپاسگزار بازتاب نظرات و پیشنهادهای شما

مریم معمارصادقی

اکبر عطری

M. Memar Sadeghi

Akbar Attari

مقدمه

ادموند برک (۱۷۲۹-۱۷۹۷) فیلسوف، جدلیه‌نویس و سیاست‌مدار متولد ایرلند بود که در اواخر قرن هجدهم در بریتانیا نام‌آور شد. او در سال ۱۷۶۶ وارد پارلمان شد و در کسوت فردی خطیب و ادیب شهرتی برای خود فراهم کرد. برک برای لغو تجارت بردگان مبارزه کرد و شورمندان در دفاع از استعمارگران آمریکایی و مردم تازه استعمارشده هند استدلال می‌کرد. او از اعضای سرسخت حزب ویگ‌ها بود ولی می‌توان گفت بنیان‌گذار سنت عقلانی محافظه‌کاری مدرن بود که دفاع از دموکراسی را آغاز کرد؛ دفاعی که به همان اندازه که پیامدهایی لیبرال داشت، از اصول و مبانی محافظه‌کارانه‌ای برخوردار بود.

سخنرانی برک که هنگام انتخاب‌اش به عضویت پارلمان بریستول - شهری بندری در ساحل غربی انگلستان - ایراد شده است، به مثابه روایتی تعیین‌کننده از اصول مهم دموکراتیک ارج نهاده می‌شود. برک در این سخنرانی از چیزی دفاع می‌کند که در بادی نظر منفی با دموکراسی به چشم می‌آید؛ توانایی نمایندگی برای رای دادن برخلاف تمایلات موکلان‌اش. اما برک استدلال می‌کند دموکراسی نماینده‌ای همین است: نمایان فرستادگانی برای ابراز عقاید موکلان‌شان نیستند بلکه نمایندگان شخص خودشان هستند. نماینده هیچ دینی به رای‌دهنده ندارد جز داوری و قضاوت. اگر آن داوری و قضاوت معیوب باشد فرآیند دموکراتیک البته می‌تواند با تمسک به

رای دادن، او را از کرسی اش خلع کند. تا آن زمان نایب مزبور آزاد است هر چه می خواهد بگوید و انجام دهد. این نکته به مثابه یک اصل در سنت دموکراتیک گنجانده شده است البته هر چند همیشه در عمل از آن تبعیت نمی شود.

خطاب به پارلمان درباره انتخابات

آقایان! تردیدی نیست که زیستن در نهایت یگانگی، داشتن نزدیک‌ترین مکاتبات و بی‌شائبه‌ترین ارتباطات با موکلان باید مایه خرسندی و افتخار هر نماینده‌ای باشد. خواسته‌های موکلان باید سنگین‌ترین بار بر شانه‌های او باشد، عقایدشان باید سخت نزد او محترم باشد و کار و پیشه‌شان از توجه بی‌وقفه او برخوردار باشد. وظیفه نماینده است که آرامش خود، لذات خود و رضایت خود را در برابر آرامش، لذات و رضایت آن‌ها ایثار کند و بالاتر از هر چیز، همیشه و در تمام موارد منافع آنان را بر منافع خود ترجیح دهد.

اما عقیده بی‌تعصب، داوری پخته و وجدان روشن‌اش را هرگز نباید برای شما، برای هیچ انسانی و برای هیچ گروهی از آدمیان زنده قربانی کند. نماینده، این‌ها را با رضایت و میل شما و همچنین از قانون و قانون اساسی به دست نیاورده است؛ این‌ها امانت الهی است نزد او که اگر از آن سوءاستفاده کند باید عمیقاً جوابگو باشد. نماینده شما نه فقط صناعت خود بلکه قضاوت خود را مدیون شماست و اگر آن را قربانی عقیده شما کند به جای خدمت، به شما خیانت کرده است.

همکار ارجمند من می‌گویند که اراده او باید مطیع اراده شما باشد. اگر تمام قصه

چنین باشد، ماجرای ساده‌انگارانه است. اگر بنا باشد دولت جانب یک طرف را بگیرد، آن‌گاه بی‌هیچ چون و چرای اراده شما باید اراده برتر باشد. اما کار دولت و قوه تقنین دلیل آوردن و داوری است، نه جانب‌داری از این و آن.

این چه استدلالی است که تصمیم‌گیری یک عده را مقدم بر بحث و تبادل نظر گروهی دیگر می‌داند؛ حال آن‌که افراد تصمیم‌گیرنده شاید از کسانی که در بحث شرکت می‌کنند و در جریان آن هستند، سیصد مایل دورتر باشند.

ارائه عقیده و نظر حق همه انسان‌هاست. عقیده موکلان عقیده‌ای گران‌سنگ و محترم است که هر نماینده همیشه باید آن را به جد مد نظر داشته باشد، اما دستورالعمل‌های تحکم‌آمیز و صدور وظایفی که هر عضوی ناگزیر به تبعیت کورکورانه و ضمنی از آن باشد، به آن رای بدهد و به سود آن استدلال کند، ولو منافی با روشن‌ترین عقاید و داوری‌های او و وجدانش باشد، در قوانین این آب و خاک یکسره ناشناخته است و برآمده از خطایی بنیادین درباره کل نظام و فحوای قانون اساسی ماست.

پارلمان، کنگره‌ای از سفرایی با منافع مختلف و خصمانه نیست که هر فردی به مثابه عامل و وکیل، باید منافع‌اش را در برابر دیگر عاملان و وکلا حفظ کند؛ بلکه مجمعی «مشورتی» برای یک ملت است با یک منفعت که همان منفعت کل است. نیز اهداف و تعصب‌های محلی نباید هدایت‌کننده آن باشد بلکه خیر کلی برآمده از خرد عمومی باید آن را هدایت کند. شما به راستی عضوی را برمی‌گزینید ولی وقتی او را انتخاب کردید، او عضو و نماینده بریستول نیست بلکه عضو «پارلمان» است.

